

ESAS KARAR
2018/4915 2018/10614

YARGITAY İLAMI

İNCELENEN KARARIN:
MAHKEMESİ :Düzce 2. Aile Mahkemesi
TARİHİ : 13.07.2017
NUMARASI :Esas no: 2016/214 Karar no:2017/253
DAVACI :İbrahim Şentürk
DAVALI :Kezban Şentürk
DAVA TÜRÜ :Boşanma
TEMYİZ EDEN :Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı

Taraflar arasındaki davanın yapılan muhakemesi sonunda mahalli mahkemece verilen hükmün kanun yararına bozulması Adalet Bakanlığının yazısı üzerine Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından istenilmekte evrak okunup gereği görüldüğü düşünüldü.

6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanununa, 31.3.2011 tarihli 6217 sayılı Kanunun 3. maddesiyle ilave edilen Geçici 3. maddenin (1.) fıkrası gereğince;1086 sayılı Kanunun temyize ilişkin hükümlerinin uygulanması gerekmektedir.

Davacı erkek tarafından davalı kadına karşı açılan terke dayalı boşanma davasının kabulü ile tarafların boşanmalarına karar verildiği, hükmün istinaf yoluna başvurulmadan 13.07.2017 tarihinde kesinleştiği anlaşılmaktadır.

Tüm dosya kapsamından davanın 25.04.2016 tarihinde açıldığı, davalı kadının davadan sonra karardan önce 22.02.2017 tarihinde öldüğü anlaşılmaktadır. Bu durumda tarafların evliliği davalı kadının ölümüyle son bulmuştur. Açıklanan sebeple konusuz kalan boşanma davası hakkında karar verilmesine yer olmadığına dair karar verilmesi gerekirken bu husus gözetilmeden yazılı şekilde tarafların boşanmalarına karar verilmesi usul ve yasaya aykırı bulunmuştur.

SONUÇ: Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanununun 363/1 maddesine dayalı kanun yararına bozma isteminin açıklanan sebeple kabulü ile hükmün sonuca etkili olmamak üzere **BOZULMASINA**, oybirliğiyle karar verildi.

FSAS KARAR
2018/5527 2018/10615

YARGITAY İLAMI

İNCELENEN KARARIN:

MAHKEMESİ :Kahramankazan Asliye Hukuk (Aile) Mahkemesi
TARİHİ :17.05.2017
NUMARASI :Esas no:2017/168 Karar no:2017/235
DAVACI :Emel Atilla
DAVALI :Can Atilla
DAVA TÜRÜ :Boşanma
TEMYİZ EDEN :Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı

Taraflar arasındaki davanın yapılan muhakemesi sonunda mahalli mahkemeye verilen hükmün kanun yararına bozulması Adalet Bakanlığının yazısı üzerine Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından istenilmekle evrak okunup gereği görüldüğü düşünüldü.

6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanununa, 31.3.2011 tarihli 6217 sayılı Kanunun 3. maddesiyle ilave edilen Geçici 3. maddenin (1.) fıkrası gereğince:1086 sayılı Kanunun temyize ilişkin hükümlerinin uygulanması gerekmektedir.

Davacı kadının vekili tarafından davalı erkek aleyhine 16.05.2017 tarihinde açılan boşanma davasında, tarafların boşanmanın mali sonuçları ile velayet konusunda anlaşabilmelerine dair imzaladıkları protokol ve vekillerinin duruşmadaki beyanları doğrultusunda davanın kabulüne karar verildiği, hükmün istinaf yoluna başvurulmaksızın kesinleştiği anlaşılmaktadır.

Türk Medeni Kanununun 166/3. maddesi hükmüne göre, en az bir yıl sürmüş evliliklerde eşlerin birlikte başvurması ya da bir eşin diğerinin davasını kabul etmesi halinde evlilik birliği temelinden sarsılmış sayılır. Bu halde dahi boşanma kararı verilebilmesi için, hakim bizzat tarafları dinleyerek iradelerinin serbestçe açıklandığına kanaat getirmesi ve boşanmanın mali sonuçları ile çocukların durumu hususunda taraflarca kabul edilecek düzenlemeyi uygun bulması gerekmektedir.

Taraflar hazır bulunup, bizzat anlaşabilmelerini açıklamaz veya hakim tarafların anlaşmalarını uygun bulmaz ise, taraflardan delilleri sorulup, toplanması sonucunda evlilik birliğinin temelinden sarsılmış olup olmadığının takdiri gerekirken, asiller dinlenilmeksizin, taraf vekillerinin beyan ile boşanma hükmü kurulmuş olması usul ve yasaya aykırı olup bozmayı gerektirmiştir.

SONUÇ: Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanununun 427/6. maddesine dayalı kanun yararına bozma isteğinin açıklanan sebeple kabulü ile hükmün sonuca etkili olmaksızın BOZULMASINA oybirliğiyle karar verildi.

ESAS NO : 2018/4550

KARAR NO : 2018/10670

2018/63863

**T Ü R K M İ L L E T İ A D I N A
Y A R G I T A Y İ L A M I**

İNCELENEN KARARIN

MAHKEMESİ : AFYONKARAHİSAR 2 ASLİYE HUKUK (TÜKETİCİ)
MAHKEMESİ

TARİHİ : 26.01.2018

NUMARASI : 2016/1000 E.-2018/67 K.

DAVACI : AKSA DOĞAL GAZ DAĞITIM AŞ.
VEK.AV.SİBEL KALAYCIOĞLU

DAVALI : BEKİR GÖKÇİMEN VEK.AV. ALI GÖKÇİMEN

Taraflar arasındaki Tüketici Sorunları Hakem Heyeti Kararının iptali davasının yapılan yargılaması sonunda, yerel mahkemece kesin olarak verilen hukum Adalet Bakanlığı'nın 18.05.2018 tarih ve 39152028-153.01-523-2018 E. 717/8836 sayılı yazısına istinaden Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından 25.05.2018 tarih ve 2018/43869 sayılı yazısı ile kanun yararına bozulması istenmekle, incelemenin evrak üzerinden yapılmasına karar verildikten sonra dosya incelenerek gereği konuşulup düşünüldü:

Y A R G I T A Y K A R A R I

Davacı vekili, müvekkilinin Afyonkarahisar ilinde doğal gaz dağıtım işi ile iştiğal ettiğini, davalının iki adet mesken doğal gaz aboneliği nedeniyle toplamda 707,01 TL bağlantı bedeli, 357,00 TL güvence bedeli ödediğini, tahsil edilen bu bedellerin, Abonelik Bağlantı Anlaşmaları'na, Doğal Gaz Kullanım Sözleşmesine, 4646 Sayılı Doğal Gaz Piyasası Kanunu'na, Doğal Gaz Piyasası Dağıtım ve Müşteri Hizmetleri Yönetmeliği'ne, Doğal Gaz Piyasası Tarifeler Yönetmeliği'ne, Enerji Piyasası Düzenleme Kurulu'nun kararlarına uygun olduğunu, tüketiciye iade edilemeyeceğini, ileri sürerek Afyonkarahisar Valiliği Tüketici H Hakem Heyeti Başkanlığı'nın 26.10.2016 tarih ve 004720150012701 sayılı kararının iptaline karar verilmesini talep ve dava etmiştir.

Davalı, tüketicinin bu tür sözleşmelere müdahale şansının olmadığını, bu tür tüketici aleyhine olan maddelerinin haksız şart olarak değerlendirilmesi gerektiğini, haksız şartların kesin hükümsüz olduğunu, güvence bedeli alınmasının hukuksal bir zarabet olduğunu, doğal gaz aboneliği yaptırılan bir çok kişinin aboneliğini iptal ettirmesinin söz konusu olmadığını, aboneliğin ölüncüye kadar kullanıldığını, güvence bedelinin hiç bir zaman geri alınmadığını, böylece şirketin topladığı güvence bedelleri sayesinde sebepsiz zenginleştiğini, bu nedenle haksız açılan davanın reddine karar verilmesini talep etmiştir.

Mahkemece, davanın kısmen kabulü ile Afyonkarahisar H Tüketici Hakem Heyeti Başkanlığı'nın 26.10.2016 tarih 004720150012701 sayılı kararının 706,00 TL'lik kısmının iptali ile, 357,00 TL'lik güvence bedelinin davalı tüketiciye iadesine, 6502 sayılı yasanın 70/5. maddesi uyarınca kesin olarak karar verilmiş, hükmün davacı vekilinin talebi üzerine Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığınca kanun yararına bozulması istenmiştir.

Dava, doğal gaz abonesinden tahsil edilen güvence bedelinin iadesi için Tüketici Hakem Heyetine yapılan başvuru üzerine, tüketiciye iadesine karar verilen Tüketici Hakem Heyeti Kararının iptali istemine ilişkindir.

Konuya ilişkin yasal düzenlemeler ve taraflar arasında imzalanan Doğal Gaz Kullanım Sözleşmesinden de anlaşılacağı üzere; Doğal Gaz Piyasası Dağıtım ve Müşteri Hizmetleri Yönetmeliği'nin 39/1 ve 3 maddelerine göre; "Dağıtım şirketi, alacaklarını garanti altına alabilmek amacıyla, mekanik sayaç kullanan abonelerden abonelik sözleşmesinin imzalanması sırasında bir defaya mahsus olmak üzere güvence bedeli alabilir. Ancak ön ödemeli sayaç kullanan abonelerden güvence bedeli alınmaz."

"Güvence bedelleri ile bunların hesaplanmasına ilişkin usul ve esaslar, her yıl tarife önerisi ile birlikte dağıtım şirketi tarafından Kuruma önerilir ve Kurul tarafından belirlenir."

31.12.2011 tarihli Resmi Gazete'de yayınlanan Enerji Piyasası Düzenleme Kurulu'nun 28.12.2011 tarihli 3603 no.lu kararının 6.maddesinde; "Şehir içi doğal gaz dağıtım şirketlerinin, ön ödemeli sayaç kullanan müşterileri hariç, diğer müşterilerinden her bir kullanım yerine göre ayrı ayrı tahsil edeceği güvence bedeli üst sınırlar, abonenin kullanım yerlerine göre, belirlenmiştir."

4628 numaralı 20.02.2001 tarihli Enerji Piyasası Düzenleme Kurumunun Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun'un 5/A-e, g maddelerine göre;

c) Doğal Gaz Piyasası Kanununda yer alan hükümler dahilinde özel hallerde uygulamaya konulabilecek sınırlama ve yükümlülüklerin tespiti ile fiyat belirlenmesine yönelik kararları almak,

g) Doğal Gaz Piyasası Kanununda belirlenen faaliyetlere ilişkin tarifeleri onaylamak veya tarife revizyonları hakkında karar almak.

4646 numaralı 18.04.2001 tarihli Doğal Gaz Piyasası Kanununun 11-1 maddesine göre, " Bu Kanun kapsamında Kurulca onaylanmak üzere düzenlenen tarifeler, tarifelerin belirlenmesi ve uygulanmasına ilişkin usul ve esasların" nasıl olacağı belirtilmiş son fıkrasında ise "Bu maddede belirtilen esaslar doğrultusunda Kurum, hürün tarife türleri için tarife yönetmeliği hazırlar. Bu yönetmelik çerçevesinde, ilgili tüzel kişilerce tarife önerileri hazırlanır ve Kuruma sunulur. Kurumun ilgili tüzel kişilerin mali verileri ve tarife önerileri ile piyasa verilerinden hareketle tarifeleri belirler. İlgili tüzel kişiler Kurul tarafından onaylanan tarifeleri uygular" hükümlerini içermektedir.

Taraflar arasında düzenlenen 19.07.2012 tarihli Doğal Gaz Kullanım Sözleşmesi ve Doğal Gaz Kullanım Sözleşmesi Genel şartlarında ise;

Abone: İş bu sözleşmeyi imzalamakla Ek'te bulunan Genel Şartları, EPDK Tarife Yönetmeliği hükümlerini, teknik esasları, bu konuda yayımlanmış ve yayımlanacak uygulama kuralları EPDK kararları ile mevzuat hükümlerine koşulsuz uymayı, bunların öngördüğü iş ve yükümlülükleri eksiksiz olarak yerine getirmeyi, yürürlüğe girecek mevzuat ve tarifelere göre oluşacak tüm bedelleri ve doğacak, farkları (ödemeyi) peşinen kabul ve taahhüt eder. İş bu düzenlemeler ve bu düzenlemelerde meydana gelecek tüm değişiklikler Doğal Gaz Kullanım Sözleşmesi'nin ayrılmaz parçaları olup, meydana gelebilecek değişiklikler yürürlüğe girdikleri tarih itibarıyla sözleşme hükmü olarak uygulanırlar. Sözleşmenin tarafları Aksa Afyon Doğal Gaz Dağıtım A.Ş. (dağıtım Şirketi) ile doğal gaz kullanacak olan gerçek ve tüzel kişiler (abone)'dir

İş bu sözleşmenin imzalanmasından ve uygulanmasından doğacak her türlü vergi, resim ve harçlar diğer kamusal mükellefiyetler aboneye aittir. Abone, 4646 sayılı yasa ile EPDK mevzuat ve kararları çerçevesinde belirlenen abone bağlantı bedeli, güvence bedeli, doğal gaz tarifeleri, fiyatlandırma ve uade esaslarına uymak ve bu bedelleri ödemekle yükümlü olacağı belirtilmiş ve sözleşme taraflarca imza altına alınmıştır.

Yargıtay Hukuk Genel Kurulu'nun 2010/13406 E. - 2010/503 K. sayılı 13.10.2010 günlü ilamında; "...5809 Sayılı Kanun hükümlerinin uygulama alanı bulunduğu, dava ve uyuşmazlığı konu sabit ücretin davacı işlemece tarafından, Kurum onayı ile belirlenen "Tarifeler" çerçevesinde tespit edildiği bu hü tarifelerin Kurum'un sektörel ilgili işlemi olmakla bunlara karşı Danıştay'da ilk derece mahkemesi sıfatıyla dava açılıp, bu mahkemece kararı bağlanabileceği; tarifelerin onaylanmasına ilişkin işlem bu yolla iptal edilmedikçe sabit

Ücretin belirlenen esaslar dahilinde alınmasına devam olunacağı; dosyaya yansıyan böyle bir iptal kararı da mevcut olmadığına göre Türk Telekomünikasyon A Ş tarafından belirlenen ve Telekomünikasyon Kurumu tarafından onaylanan tarife uyarınca alınan sabit ücretin, yasal bir uygulama olduğu; Danıştay tarafından iptal edilmediği sürece sabit ücretin tarifede belirlenen miktar üzerinden alınmasında kanuna aykır bir husus bulunmadığı, her türlü duraksamadan uzak olduğu" belirtilmiştir.

Sımmut olayda; taraflar arasındaki uyumsuzluk Doğal Gaz Kullanım Sözleşmesi imzalanırken, davalı tüketicinin ödemiş olduğu güvence bedelini geri alınamayacağı, güvence bedelinin aboneye iadesine yönelik Tüketici Hakem Heyeti Kararının iptalinin gerekliip gerekmeyeceği noktasında toplanmaktadır.

Her ne kadar yerel mahkeme, kanunda güvence bedeli alınacağına dair bir hüküm bulunmadığı, yönetmeliğe göre kurumun alacaklarının garanti altına alınması amacıyla güvence bedeli alındığı, ısıtma ihtiyacının karşılanması amacıyla doğal gaz bağlantısının yapıldığı, bu ihtiyacın süresinin olmadığı gibi bir süre sonra da sonlandırılmasının da mümkün bulunmadığı, tüketicinin her zaman bu hizmete ihtiyacının olduğu, bu bedellerin şirket kasasında kaldığı, bedelin hukuka aykır olarak alındığı, hakem kararının güvence bedeli yönünden yerinde olduğundan bahisle, güvence bedelinin davalı tüketicie iadesine (esaslan davamın reddine) karar verilmiş ise de, verilen bu karar isabetli olmamıştır.

4646 Sayılı Doğal Gaz Piyasası Dağıtım ve Müşteri Hizmetleri Yönetmeliğinin 39/1 ve 3 fıkralarının halen yürürlükte olduğu, bu hükme göre dağıtım şirketlerince hazırlanan tarife önerilerinin Kurum'a bildirilmesi üzerine, Kurumun onayı ile belirlenen "Tarifeler çerçevesinde" güvence bedeli tesbit edildiği, yönetmeliğin iptali için Danıştay'a dava açılabilceği, yönetmelik bu yolla iptal edilmedikçe mekanik sayaçlarda güvence bedelinin belirlenen esaslar dahilinde alınmasına devam olunacağı; dosyaya yansıyan böyle bir iptal kararı da mevcut olmadığı, dağıtım şirketlerince belirlenen ve Kurum tarafından onaylanan tarife uyarınca alınan güvence bedelinin yasal bir uygulama olduğu, açıktır.

Tüm bu bilgiler ışığında; davalının mekanik sayaç aboneli olması nedeniyle abonelik sözleşmesinin imzalanması sırasında bir defaya mahsus olmak üzere güvence bedeli alınabileceği, yukarıda belirtilen Doğal Gaz Piyasası Dağıtım ve Müşteri Hizmetleri Yönetmeliğinin 39. maddesi ve bu maddenin yollamasıyla Enerji Piyasası Düzenleme Kurulu Kararları, taraflar arasında akdedilen Doğal Gaz Kullanım Sözleşmesi hükümleri gözetildiğinden de davalı tüketicie güvence bedelinin iade edilemeyeceği gözönünde bulundurularak davanın güvence bedeli yönünden de kâhuküne karar verilmesi gerekirken aksi yönde karar verilmesi doğru görülmediğinden açıklanan nedenlerle Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının kanun yararına bozma isteminin kabulü gerekmektedir.

SONUÇ: Yukarıda açıklanan nedenlerle Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının kanun yararına temyiz talebinin kabulü ile Afyonkarahisar 2.Asliye Hukuk (Tüketici) Mahkemesinin 2016/1000 E.- 2018/67 K sayılı 357.00 TL güvence bedelinin davalı tüketicie iadesine yönelik kararının sonuca etkili olmamak üzere kanun yararına **BOZULMASINA**, dosyanın mahalline gönderilmek üzere Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığına **İADESİNE**, 26.10.2018 gününde oy birliğiyle karar verildi.

ESAS NO : 2018/13202

KARAR NO : 2018/16569

**TÜRK MİLLETİ ADINA
YARGITAY İLAMI**

İNCELENEN KARARIN

MAHKEMESİ : Marmaris 3. Asliye (Aile Mahkemesi Sıfatıyla) Hukuk Mahkemesi
TARİHİ : 19.07.2017
NUMARASI : 2016/744-2017/442
DAVACI : Ahmet Efecik
DAVALI : Buşra Efecik
DAVA TÜRÜ : Soybağı

Taraflar arasında görülen ve yukarıda açıklanan davada yapılan yargılama sonunda Mahkemeye, davanın kabulüne karar verilmiş olup hükmün Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından temyiz edilmesi üzerine, Dairece dosya incelendi, gereği düşünüldü.

KARAR

Davacı Ahmet Efecik vekili tarafından açılan ve küçük Eylül Efecik ile arasındaki soybağına dair davada verilen ve Yargıtayca incelenmeksizin kesinleşen Marmaris 3. Asliye (Aile Mahkemesi Sıfatıyla) Hukuk Mahkemesinin 19.07.2017 günlü ve 2016/744-2017/442 sayılı kararının, yürürlükteki hukuka aykırı olduğu gerekçesiyle Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığınca kanun yararına temyizi istenildiğinden, dosyadaki bilgi ve belgeler okunup gereği düşünüldü:

Taraflar arasında görülen soybağına ilişkin davada küçük Elife kayyım tayin ettirmek için davanın esasının incelenerek karar verildiği ve verilen kararın kanun yollarına başvurulmaksızın kesinleştiği anlaşılmaktadır.

4721 sayılı Türk Medeni Kanununun 426/2 maddesinde, bir iste yasal temsilcinin menfaati ile kuşğun veya kısıtlının menfaati çatıyorsa, vesayet makamınca ilgisinin isteği üzerine veya re'sen temsil kayyımı atanacağı düzenlenmiştir. Mahkemeye, davalı küçüğe kayyım tayin ettirilerek husumetin kayyımına yöneltilmesi, gösterdiği takdirde delillerinin toplanarak yapılacak değerlendirilme sonucuna göre karar verilmesi gerektiği hâldé, bu husus göz ardı edilerek eksik basımla işin esasının incelenmesi usul ve kanuna aykırıdır.

SONUÇ: Bu itibarla yukarıda açıklanan nedenlerle Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının temyiz itirazlarının kabulü ile hükmün HUMK'un 427 maddesi gereğince sonuca etkili olmamak kaydıyla kanun yararına **BOZULMASINA** ve gereği yapılmak üzere kararın bir örneği ile dosyanın Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığına **GÖNDERİLMESİNE**, 01.10.2018 gününde oy birliğiyle karar verildi.

Yargıtay 8. Hukuk Dairesinden:

ESAS NO : 2018/13203

KARAR NO : 2018/16570

TÜRK MİLLETİ ADINA YARGITAY İLAMI

İNCELENEN KARARIN

MAHKEMESİ : Hıms Sulh Hukuk Mahkemesi
TARİHİ : 27.07.2016
NUMARASI : 2015/253-2016/172
DAVACI - VASİ : Kudret Berksoy
KISITLI : Hanım Berksoy
DAVA TÜRÜ : Vesayet

Taraflar arasında görülen ve yukarıda açıklanan davada yapılan yargılama sonunda Mahkemece, davanın kabulüne karar verilmiş olup hükmün Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından tenyiz edilerek kanun yararına bozulması istenilmiş olmakla, Dairece dosya incelendi, gereği düşünüldü.

KARAR

Davacı Kudret Berksoy tarafından açılan Hanım Berksoy'un hastalığı ve yaşlılığı sebebiyle vesayet altına alınmasına dair davada verilen ve Yargıtayca incelenmaksızın kesinleşen Hıms Sulh Hukuk Mahkemesi'nin 27.07.2016 günlü ve 2015/253-2016/172 sayılı kararının, yürürlükteki hukuka aykırı olduğu gerekçesiyle Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığına kanun yararına tenyizi istenildiğinden, dosyadaki bilgi ve belgeler okunup gereği düşünüldü:

Kudret Berksoy dava dilekçesinde, Hanım Berksoy'un yaşlı ve hastalığı sebebi ile kendi işlerini göremediğini ileri sürerek kısıtlanmasını ve kendisinin vasi olarak atanmasını istemiş, mahkemece kısıtlanması istenilenin beyanı alınmadan adı geçenin TMK 408. madde kapsamında kısıtlanmasına karar verildiği ve verilen kararın kanun yollarına başvurulmaksızın kesinleştiği anlaşılmaktadır.

04.06.1958 tarih ve 15/6 Sayılı Yargıtay İçtihadı Birleştirme Kararı gereğince, maddi olayları açıklamak taraflara ve ileri sürülen olayları hukukten nitelenmek ve uygulanacak Kanun hükümlerini tesbit etmek ve uygulamak görevi hakime atılır.

Dava, 4721 sayılı Türk Medeni Kanunu'nun 408. maddesi kapsamında hastalık ve yaşlılık sebebine dayalı kısıtlanma kararı verilmesi istemine ilişkindir.

Vesayet, velâyet altında bulunmayan küçüklerin ve istisnai olarak velâyet altına alınmamış bazı erginlerin korunması amacıyla kabul edilen bir hukuki kurumdur.

Kısıtlanmayı gerektiren haller kanunda tahditli olarak sayılmış olup ergin bir kişi hakkında kısıtlama kararı verilerek, kendisine vasi atanabilmesi için, Türk Medeni Kanunu'nun 405-408. maddelerinde öngörülen kısıtlama sebeplerinden birinin varlığı gerekir.

Türk Medeni Kanunu'nun 408. maddesinde, yaşlılığı, sakatlığı, deneyimsizliği veya ağır hastalığı sebebiyle işlerini gerektiği gibi yönetemediğini ispat eden her erginin kısıtlanmasını isteyebileceği hükme bağlanmıştır.

Kısıtlama kararı verilmesi usulü, Türk Medeni Kanunu'nun 409. maddesinde düzenlenmiş olup maddenin birinci fıkrasına göre, savurganlık, alkol ve uyuşturucu madde bağımlılığı, kötü yasama tarzı ve kötü yönetimi veya isteğe bağlı kısıtlama hâllerinde, kısıtlanması istenilenin dinlenmesi zorunludur.

Dosya kapsamından kısıtlanması istenilen Hanım Berksoy'un yargılama sırasında dinlenilmediği, kısıtlanmayı isteyip istemediğinin sorulmadığı anlaşılmaktadır. Mahkemece kısıtlanması istenilen dinlenerek sonucuna göre hüküm kurulması gerekirken, beyan alınmaksızın karar verilmesi usul ve kanuna aykırıdır.

SONUÇ: Bu itibarla yukarıda açıklanan nedenlerle Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının tenyiz itirazlarının kabulü ile hükmün HUMK'nin 427. maddesi gereğince sonuca etkili olmamak kaydıyla kanun yararına **BOZULMASINA** ve gereği yapılmak üzere kararın bir örneği ile dosyanın Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı'na **GÖNDERİLMESİNE**, 01.10.2018 tarihinde oy birliğiyle karar verildi.